

LYRICUS BESZÉLGETÉSEK III.

A tudás természete.

D: Van valamilyen technika, hogy hogyan szerezzek tudomást Istenről?

T: Milyen Istenről beszélsz?

D: Mindennek az egyetlen forrásáról.

T: Nincs.

D: Miért van az, hogy egyesek látszólag meg vannak áldva ezzel a képességgel, míg mások teljesen tudatlanok ebben a tekintetben?

T: Nincsenek technikák. Ez egy olyan tévhit, mely nagyon elterjedt az univerzum érző lényei körében. Kitartóan hiszünk abban, hogy van egy formula, szertartás vagy tanító, mely meg tudja hozni a felvilágosodást – vagy Isten tudását.

D: Ha nincs technika, vagy tanító, miért létezik mindez? Miért ül Ön most előttem? Vagy miért vannak könyvek, és tanult mesterek? Mindezek csak haszontalan dolgok?

T: Ha vannak kérdések, lesznek válaszok is. Amiket felsoroltál, az olyanok kérdései miatt vannak, mint te. Ha nem léteznének ezek a kérdések, ők sem lennének.

D: De mi értelme van az egésznek, ha a válaszok nem visznek közelebb Isten megismeréséhez?

T: Miért nincs a pusztító erők tudománya a tömegek kezében?

D: Mire gondol?

T: Miért őrzik olyan gondosan a tömegpusztító fegyverek technológiáját?

D: Mert annyira veszélyesek, hogy szükséges, hogy felelős kormányok kezeljék és ellenőrizzék.

T: Miért kell ellenőrizni?

D: Ha bárki képes lenne sokak életét elvenni, megtenné, ha elborulna az elméje.

T: A tömegpusztítás tudománya a tömeg-felvilágosodás ellentéte?

D: Nem tudom.

T: Mi lenne, ha hatalmadban állna felvilágosítani, vagy elpusztítani az emberiséget?
Nem te lennél a legnagyobb hatalommal rendelkező ember a Földön?

D: Nem tudok nagyobb hatalmat elképzelni ennél.

T: Hogyan használnád fel ezt a lehetőséget?

D: Sok tanácsadó kellene, akik segítenek olyan döntéseket hozni, melyekkel egy gazdag kultúrával, és kiművelt polgárokkal rendelkező társadalmat lehetne építeni.

T: És mi lenne, ha a polgárok fellázadnának? Mi lenne, ha nem akarnának a te vezetésed alatt élni? Mit csinálnál?

D: De ha hatalmamban állna felvilágosítani őket, miért lázadnának? Miután felvilágosultak, harmóniában élnének.

T: De néhányuk nem akarna felvilágosodni. Talán úgy éreznék, hogy el tudják dönteni, mi kell a fejlődésükhöz, és visszautasítanának minden külső forrást, legyen az bármilyen bölcs és jóindulatú.

D: Hagynám, hogy a saját útjukat járják.

T: Akkor is, ha így elpusztítják magukat és társadalmukat?

D: Megpróbálnám a harmónikus és helyes életre tanítani őket.

T: És azt hiszed, hogy hallgatnának rád?

D: Ha nem elkülöníteném a jó és tiszteletreméltó embereket a durva agresszívaktól.

T: Értem. Tehát kér csoportra osztanád a polgárokat.

D: Ez az egyetlen mód, hogy harmóniát biztosítsak egy résznek, ha az már egészen nem lehet.

T: És ha az agresszívek gyerekei harmóniában akarnak élni?

D: Csak szólniuk kell, és csatlakozhatnak a társadalomhoz.

T: És a társadalom minden további nélkül befogadná őket, megadva nekik az összes őket megillető kedvezényeket?

D: Igen.

T: És ha nem?

D: Elrendelném – törvényként, – azt hiszem. De ha fel tudnám világosítani a polgárokat, azok bizonyára megbocsátanának nekik, és visszafogadnák őket a szélesebb társadalomba.

T: És mi lenne, ha egy ilyen új polgár meggyilkolna valakit a felvilágosultak közül?

D: Megbüntetnénk, és kivetnénk magunk közül.

T: Nem felvilágosítanád?

D: Úgy gondolom, hogy nem lennének erre képesek.

T: Tehát a felvilágosító képességed nem tökéletes.

D: Így lehet.

T: És mi lenne, ha a társadalom romlott része úgy döntene, hogy leigázzák a másik tábor?

D: Miért tennék, mikor tudják, hogy meg tudom semmisíteni őket?

T: Talán úgy hinnék, hogy nincs is ilyen hatalmad, vagy ha van is, nem használnád.

D: Védekeznénk, elkapnánk a vezetőiket, és addig tartanánk lakat alatt őket, míg meg nem győznénk őket az igazunkról.

T: Ezek szerint a megsemmisítő erőd sem tökéletes.

D: Nem úgy, ahogy eredetileg gondoltam.

T: Bölcsen válaszoltál ezekre a feltételes kérdésekre. Látod már, hogy a hatalom nem olyan egyszerű dolog?

D: Igen.

T: Megérted, hogy a hatalom felvilágosítani vagy megsemmisíteni, olyan természetű, melyet a legtöbb ember Istennek tulajdonít?

D: Igen.

- T: Tehát feltételesen azt kértem, hogy játszd Istent.
- D: Értem, de ez lenne a válasz arra a kérdésre, hogy hogyan szerezzünk tudomást Istenről?
- T: Nem. Csupán azt akartam, hogy egy pillanatra éld át egy ember-elképzelte Isten helyzetét.
- D: Miért?
- T: Ha Isten tudásával akarsz rendelkezni, ismerned kell valamennyire a helyzetét is.
- D: De nem arra gondoltam, hogy Istennek az emberek által kreált tudásával akarok bírni.
- T: Mást nem tudsz megszerezni.
- D: Miért nem kaphatom meg az igazi Isten, az Első Forrás tudását? Miért nincs egy olyan módszer, mellyel megismerhetném, és alkalmazhatnám ezt a tudást?
- T: Térjünk vissza a hipotetikus forgatókönyvünkhöz. Tegyük fel, hogy megsemmisítő hatalmad csak egy gondolaton múlik. Ha dühös lennél. ez a hatalom elszabadulna, és dühöd kiváltója eltűnne a föld színéről.
- D: Ez ugyanígy működne a felvilágosítás esetében is? Csak el kellene gondolni?
- T: Igen:
- D: Oké.
- T: Naponta hány dühös gondolatod van, ill. hányszor akarsz felvilágosítani valakit?
- D: Nem tudom. Ha jó napom van, nincsenek dühös gondolataim.
- T: És ha rossz napod van?
- D: Tán három, vagy négy.
- T: Valahányszor ilyen gondolataid vannak, azok ártanak haragod tárgyának.
- D: És mi az érem másik oldala? Ha kedves és szeretetteljes lennék felvilágosulna ettől valaki is?
- T: Pontosan.
- D: Tehát csak a gondolataimmal segíthetek, vagy árthatok egy személynek.

T: Igen.

D: És az nem elképzelhető, hogy ha rendelkeznék Isten bölcsességével, kordában tudnám tartani a gondolataimat és érzelmeimet?

T: Nem.

D: Miért nem?

T: Mert a domináns valóságod az, hogy emberi lény vagy, annak összes gyengeségével és gyarlóságával. Úgy lettél alkotva, hogy önkéntelen gondolataid és érzelmeid legyenek. Vannak ösztöneid, melyek reagálnak az ingerekre, és ezeket nem tudod kontrollálni. El tudod fojtani őket. Esetleg nem veszel tudomást róluk. Még meg is tudod szüntetni őket, de csak rövid időre.

D: És ez az oka, hogy nem szerezhetem meg Isten tudását?

T: Így van.

D: Tehát minden ember korlátok között él, mert képtelenek uralkodni az ösztöneiken – legyenek azok gondolatok, vagy érzelmek? Ez nem igazságos.

T: Talán igen, de ebben az esetben ezek a korlátok szabadítóak.

D: Milyen módon?

T: Ismered az Első Forrás akaratát?

D: Nem, de van némi elképzelésem arról, hogy mi az, amit Isten helyesnek tart, és mi az, amit nem.

T: Ha tényleg tudod, akkor szükséged lehet rá, hogy ismerd az Első Forrás akaratát.

D: Úgy értem, hogy ismerem Isten akaratának általános irányultságát, és motívumát.

T: De a részleteket nem.

D: Így van. Tudom, hogy a szeretet és fény összhangban van Isten akaratával, a sötétség és a gonoszság pedig nincs. De valószínűleg nem tudnék megfelelően különbséget tenni a jó és a rossz, vagy a fény és sötétség finomabb árnyalatai között.

T: Értem. És hogyan jutottál erre a következtetésre?

D: Ez az, amit tanultam.

T: És ki tanított erre?

D: A tanárain, a könyvek, amiket olvastam. Mindenki hisz ebben, nem?

T: És mivel azt tanították, hogy Isten akarata megismerhető, azt gondolod, hogy eldöntheted, hogy egy szeretettől vezérelt tett összhangban van veled, de egy gonosz tett nincs.

D: Alapjában véve, igen.

T: Mit szólnál ahhoz, ha azt mondanám, hogy Isten akaratának a megértése annyi, mintha Isten tudásával rendelkeznél.

D: Azt hiszem, nem értem, hogy mire gondolsz.

T: Mit gondolsz, hogy értem? Fejezd ki a gondolataidat, bármilyen homályosaknak tűnnek is. A köd gyakran csak akkor oszlik el, ha mindent megteszel, hogy átláss rajta.

D: Az az érzésem, hogy arra céloz, hogy ha megérteném, hogy mit kíván a Teremtő a teremtésétől, egyben megérteném Isten bölcsességének alapvető alkotórészeit is. Más szavakkal, hogy rendelkezek Isten tudásával, tudnom kell, hogy mit vár el tőlem Isten, hogy mivé váljak akarata szerint.

T: És mit gondolsz, mi lenne az?

D: Hogy szabaddá váljak.

T: A korlátoktól?

D: Igen, pontosan.

T: Az Első Forrás azt akarja, hogy határok nélkül élj, de ugyanakkor alkot egy lélek-hordozót, mely eleve behatároltságban létezik. Miből gondolod, hogy azt akarja Isten, hogy lerázd a korlátaidat?

D: Mivel ha nincsenek korlátaim, megszabadultam azokról a dolgokról, melyek alacsony szinten tartották szellemi tudatosságomat.

T: És mit teszel, ha nem lesznek korlátaid?

D: Még nem tudom pontosan, de csodálatos állapot lehet, hasonló ahhoz, melyet

Buddha Nirvánának nevezett – mentesség a vágyaktól.

T: Miért teremtett volna Isten téged, helyezett bele egy korlátozott valósághoz kötött lélekhordozóba, épített fel egy tökéletes univerzumot az oktatásodra, és tanítók hosszú sorát jelölte ki erre a célra, csak azért, hogy eljuss a Nirvánába, vagy az üdvösség állapotába?

D: Nem tudom. Ezt is szeretném megérteni.

T: Biztos vagy benne?

D: Ez is egyike azon dolgoknak, melyet tudni szeretnék.

T: Ha tényleg tudni akarsz, válaszolj a kérdésekre.

D: De nem tudom a választ.

T: Próbáld elemezni, amennyire csak tudod.

D: Azzal egyetértek, hogy sok értelmét nem látom, hogy Isten ilyen módon gondoskodott volna az oktatásomról csupán azért, hogy aztán élvezzem az eredményt, de nem tiszta, hogy mi mást kellene még tennem. Senki nem fest erről tiszta képet.

T: A kép – ahogy nevezed – a terv kivitelezésében található. A terv a lelkek kollektív fejlődése, hogy megvalósítsák az univerzalitás egyedülálló arculatát, mint osztatlan folyamatot.

Várostól a szomszéd városig, államokig, nemzetekig, kontinensekig, bolygókig, naprendszerkig, galaxisokig, helyi és szuperuniverzumokig, a Nagy Multiverzumig haladunk kollektív egységünk mindent átfogó szerkezeté felé.

És minden lépés, melyet győztesként teszünk meg a létezés alacsonyabb régióiból kikerülve, hozzásegít ahhoz, hogy fokozatosan megvalósuljon kollektív látésmódunk jelenléte, mellyel meg tudjuk ítélni, hogy mi lenne a legjobb a Nagy Multiverzum számára az Első Forrás által kijelölt evolúciós pálya szempontjából.

D: Tehát ez a mozgató erő? Egyszerűen képessé válni arra, hogy meglássuk, mi a legjobb a Nagy Multiverzum szemszögéből? Hogyan tudhatnék ilyesmit?

T: Nem tudhatod.

D: Megint nagyon butának érzem magam. Ennek spirituális vetülete van.

T: Ez azért van, mert egyből az osztatlan folyamat végére ugrasz, hogy valamiképp közelebb hozd mostani valóságodhoz. Ez a látomás türelmetlené tesz.

D: Igen. De hát mit tudok tenni?

T: Határozd meg azt a tudást, mely a folyamat közbülső fokainak teljesítéséhez kell. Ne akarj Isten tudásával rendelkezni, mielőtt nem ismered földi világodat, vagy az emberi eszközt. Korlátozd tudásvágyadat léted határai közé.

D: Hogy érti ezt?

T: Te egy fizikai test vagy összetett érzelmi ingerekkel és ösztönvilággal; emellett egy idegrendszeri és adatgyűjtő lény is vagy, mely táplálja tudatosságod és agyad. Mindezeken felül egy olyan tudat-együttes is vagytok, mely átfogja teljes fajotok, és tér/idő világokat. Ezek az elemek alkotják az emberi eszközt.

Mint a legtöbb igazságkereső, próbálsz megérteni legbelső szellemed – a Teljesség Navigátor – rejtélyes mibenlétét, mielőtt értenéd az emberi eszköz felépítését. Mi több, próbálsz megérteni a Teremtőt, a Teljesség Navigátor fenntartóját, mielőtt megismernéd legmélyebb szellemedet.

Ráérezted az osztatlan folyamatra, mert a kód benned van, de ki akarsz terjeszteni tudásod határait a csillagokig, mielőtt megértenéd a bolygót, melyen élsz. És mi hasznos a csillagok ismeretéből, ha saját otthonod lényege homályban marad?

D: Saját testemet és értelmemet kell tanulmányoznom a lelkem előtt?

T: Nem. Arról van szó, hogy Isten bölcsessége, amit keresel, az osztatlan folyamat minden fázisában megtalálható. Az nem olyasmi, melynek utad végén, egy hirtelen, futó kinyilatkoztatás során tudatára ébredsz.

D: Értem. Már sokszor hallottam ezt, de Ön új megközelítésben adta elő.

T: Talán igen. Csupán annyit tanácsolok, hogy ismerkedj meg a lélekhordozóval, mielőtt a lelket akarnád érteni, és ha már azt is érted, akkor próbáld elérni Isten tudását. Egyébként, pedig, ha energiáidat mindjárt a Teremtő megértésére irányítod, legfeljebb nagyon felületes képet kapsz róla, és ez a nagyon részleges tudás akadályozni fog a lélekhordozó, és benne a lélek helyes megismerésében.

D: Honnan fogom tudni, hogy ismereteim a lélekhordozóról kielégítőek, és neki láthatok a lélek tanulmányozásának?

T: Az emberi eszköz az anyagi és nem-fizikai világok közötti csodálatos kapcsolá-

tok bámulatos összessége. Ha ezeket a kapcsolatokat megérted, vezérfonalat kapsz lelked megismeréséhez is.

D: Tehát azt kellene Öntől kérdeznem, hogy miképpen tudhatnék meg többet ezekről a kapcsolódási pontokról. Így van?

T: Igen.

D: Hogyan kezdjem? A csakrák a kulcsai a dolognak?

T: Sokat írtak és beszéltek ezekről az energia-központokról, de nem biztosítják a kapcsolatot a fizikai és nem fizikai világok között. Azt, ami a fizikai testet összeköti a nem-fizikaival, úgy nevezzük, hogy fantom-mag.

D: Miből áll?

T: A fantom-magnak nincs fizikai alkotórésze. Olyan, mintha a lélek-tudat árnyéka lenne, mely az emberi eszköz különféle rendszereit köti össze.

D: Ugyanúgy működik a testben és az értelemben is?

T: A fantom-mag az a tudatosság, mely a test, az érzelmek, az értelem, és a kollektív tudatalatti között cikázik, a fénysebességnél gyorsabban. A tudatosság egy olyan pontja, mely az emberi eszköz tapasztalatait közvetíti a lélek felé.

D: Megszépíti ezeket a tapasztalatokat, vagy egy az egyben adja vissza, mint egy video-felvevő?

T: Mindent közvetít, rendkívüli részletességgel.

D: Hogy érti ezt?

T: Még életed olyan csendes perceiben is, mikor kinézel az ablakon, vagy egy könyvet olvasol, az információk irdatlan mennyiségét rögzíti ez a fantom-mag a legnagyobb részletességgel, és torzítás nélkül adja át a léleknek.

A fantom-mag az emberi eszköz felsőbb tudatossága. Nem azonos a lélekkel, úgy lehet tekinteni, úgy lehet tekinteni, mint a lélek küldöttjét abba a fizikai világba, ahol az emberi eszköz működik.

Ennek a tudatnak a révén szerez tudomást a lélek az elkülönülés és korlátok világának eseményeiről, begyűjtve azokat a tapasztalatokat, melyek segítik abban, hogy minél nagyobb elismerést tanúsítson a Nagy Multiverzum irányában, mely

az Első Forrás öltözéke.

D: Miért nem hallottam még soha erről?

T: Kitől kellett volna hallanod?

D: Például öntől.

T: Épp most beszéltem róla, nem figyeltél?

D: De igen, de már két éve oktat engem, és most először hallok a fantom-magról.

T: Mi gondolattársítás és hasonlatok segítségével tanítunk. Tanítottunk már erről téged, csak ezt a nevet nem hallottuk még. És hogy most már ezt is tudod, elmédben tisztább kép alakul ki a felépítését, és célját illetően.

D: Két év kellett, hogy megtudjam a nevét?

T: Van akinek két év, van akinek egy egész élet. A személytől függ, és hogy milyen válaszokat akar kapni. A megismerhetetlent kutattad, mielőtt jelen világotat törekedtél volna megismerni – ahol jelenlegi tudatod működik.

D: Oké, megállapítottuk, hogy egy álmodozó vagyok.

T: Önmagában nem baj, hogy kutatod a megismerhetetlent. Nem mondom, hogy csak az idődet fecsérelted ezzel az álommal.

D: Azt hiszem, hogy több időt kell erre a fantom-magra fordítanom. Mit tanácsol, hol tudnék erről valamit tanulni?

T: Tanulj meg mindent, amit lehet az emberi testről, az érzelmekről, és az értelemről. Ezekre koncentrálj egy-két évig, idődtől függően.

Eközben készíts feljegyzéseket az emberi eszköz jellemzőiről, melyek különösek, de kapcsolódnak egymáshoz. Például az agy tevékenységét túlnyomó részben a szemtől kapott adatok feldolgozása köti le. Akkor a szemnek miért nincs semmilyen befolyása a tudatosságra?

Ahogy haladsza feljegyzésekkel, a kapcsolatokra, és rendellenes jelenségekre koncentrálva, próbáld meg az emberi eszköz felépítésének a meghatározását, mintha egy térképet készítenél a test, az érzelmek, értelem, és a kollektív tudatalatti kölcsönös egymásra hatásáról. Ne feledd, hogy a fantom-mag a lélek árnyéka, és olajozottan működik az emberi eszköz rétegei között. Ő az első, aki észre-

veszi és továbbítja egy meghatározott entitás emberi eszközétől származó élményeket. Ő biztosítja az anyagi világban az osztatlan folyamat folytonosságát, míg a lélek ugyanezt teszi a nem-fizikai világokban.

D: És mi van a Teljesség Navigátorral?

T: Az a folytonos híd e két világ között. Ő az összekötő kapocs az idő-, és idő-nélküli világok között. Egyesíti a lelket a fantom-maggal, integrálva a kapott információk roppant mennyiségét, átalakító erővé alakítva azokat.

D: Hosszabb időbe fog telni, amíg érteni fogom az összefüggéseket.

T: Ha szerencsés vagy, elég lesz egy élet. Mindazonáltal, ha az Első Forrást kutatsz, mielőtt megértenéd azokat az alapösszefüggéseket, melyekben lelked működik, csak ábrándokat kergetsz. Isten hol megjelenik, hol eltűnik, és kétségek kerítnek hatalmukba, valahányszor új eseményekkel szembesülsz. Semmi nem fog állandónak tűnni, még Isten képe sem.

D: Az előbb azt mondta, hogy a Teljesség Navigátor a lélek, és a élekhordozó által közvetített élményeket, mint átalakító erőt használja fel. Mi alakul át, és miért?

T: Az egyedi személy átalakulásáról van szó – az Isten-szikra, mely jelen van mind az idő-alapú, mind az idő nélküli világokban, és az Egyetlen Tervet szolgálja, mely átfog minden formát, személyiséget, és véleményt. Ez a személyiség az az azonosság, mely megmarad a formák alakváltozása, és az idő szüntelen kavargása közepette is, hogy az Egyetlen Terv tudatos kivetülésévé válhasson.

Ennek az átalakulásnak a Nagy Multiverzum felfedezése a célja, az Első Forrás küldötteiként, új lehetőségeket teremtve az Egyetlen Terv kiterjesztésére, és folyamatos fejlesztésére.

D: Gondolom, célzatosan adott ennyire absztrakt választ a kérdésekre, mintegy emlékeztetve az előttem álló feladatra.

T: Azt adtam, ami kéznél volt. Maguk a szavak is absztrakciók, nem igaz?

D: Ha nem bánja, visszatérnék a feladathoz; az emberi eszköz tanulmányozásához. Van valamilyen használható modell, hogy összehasonlíthassam az én megközelítésemet másokéval?

T: Bizonyára lesznek, akik boldogan megosztják eredményeiket. Próbálj együtt dolgozni tanuló társaiddal. Nagyon hasznos tud lenni.

D: Bizonyos kapcsolatokról, és szabálytalan jelenségekről beszélt az emberi eszközben. Kifejtené egy kicsit bővebben?

T: Az emberi eszköz összekötő kapcsai azok a szálak, melyek a fantom-mag szövődését alkotják. Ezek a szálak szövik át a fizikai testet, az érzelmeket, értelmet, és a kollektív tudatalattit. Ezek mindegyike további al-rétegeket tartalmaz, ahogy a bőr is eltér az idegrendszertől, mely megint csak teljesen más, mint a csontváz.

A test tehát sok rétegből és al-rétegből áll. Ez ugyanígy érvényes az érzelmekre, az értelemre, és a kollektív tudatalattira is.

Az emberi eszköz rétegei között, melyek 24 elsődleges rendszert tartalmaznak, a közös kapocs, hogy mind a Teljesség Navigátorban futnak össze. Más szavakkal, ezek a szálak közös eredetűek, és a 24 elsődleges rendszert egy összefüggő egészben kapcsolják össze.

D: Mi ez a 24 rendszer? Ismerem őket?

T: Nem fontos, hogy mindegyiket külön-külön ismerjük. Van olyan, amit még nem fedeztek fel a tér/idő világban. Azért mondom csak számot, hogy lásd az emberi eszköz felépítésének mélységét, és hibátlanul csodálatos szerkezetét.

D: Miért olyan fontos ez?

T: A legtöbb kultúrában, az emberi eszközre, mint egy sérülékeny, és törékeny testre tekintettek. Hibásnak és tökéletlennek tartják, mivel idővel visszafejlődik, és fogékony a betegségekre. Néhol úgy vélték, hogy az nem más, mint egy eleven tárgy, mellyel örömet, vagy fájdalmat lehet érezni. Nincs nagy becsben, és még akik spirituális beállítottságúak, lényük alacsonyabb, vagy értéktelenebb részének tartják.

D: De hát tényleg az az alacsonyabb rendű „én”, nem?

T: A megfoghatatlan lélek járműve. Mikor egy szép dolgot láatsz, azon tűnődsz, hogy mi van belül?

D: Ha egy szép edényt látok, - mint egy műtárgyat – arra gondolok, hogy az edényt csodálni kell, nem használni.

T: Nem kell hasznosnak lennie, mert a szépsége éppen elég jogcím a létezésre. Nem?

D: Pontosan.

T: Így van ez az emberi eszközzel is. A szépsége miatt a legtöbben üresnek gondolják. Szépség, önmagáért. Nem látják a 24 réteget, csupán az öt dominánsat: bőr, izom, csontok, értelem, érzelem.

D: De miért nem látható mind a 24?

T: Az egész társadalmi és tanulmányi rendszer csak ezeket tanítja.

D: Akkor hol tudnék többet megtudni az emberi test többi dimenzójáról?

T: Tanulmányozd az emberi eszközt. Tanulmányozd a teste, az érzelmeket, az értelmet, és a kollektív tudatalattit. Rájössz majd, hogy ez a szent edény tulajdonképpen nem más, mint a tér/idő világokban működő legbelső, halhatatlan tudatosságod – jóllehet átmenti – felfedező járműve.

D: Nem segítene-e engem a tanulmányimban, ha információkat adna a 24 rétegről?

T: Talán igen, de nem szükséges, hogy az emberi értelem mind megértse. De ismét mondom, ismerni akarod az egész lépcsőházat, mielőtt még rátetted volna a lábadat az első lépcsőfokra. Az idő feladata, hogy a lépcsőházat fokként ismerd meg, és nem egyetlen kinyilatkoztatás révén.

D: Értem.

T: Vázoltam az egyetemes utat; most mondd el, hogy mit tanultál.

D: Megpróbálom. A fantom-mag – mely a tér/idő világok adatgyűjtő tudatossága az emberi lélek számra – összefűzi az emberi eszköz 24 szintjét. Jobb megnevezés híján a fantom mag sok szállal szövi át ezt a 24 rendszert, és ezeket használja közlekedési útvonalként – mint tudatosság – hogy kvantum-sebességgel mozogjon egyik szintről a másikra. Ezeket az információkat aztán átadja a léleknek, mely feldolgozza azokat, hogy bővítse tudását az Egyetlen Tervre való ráhangolódás céljából, és hogy ezzel fényt vigyen a Nagy Multiverzum sötétebb előőrseibe is.

T: Fújd ki magad. Jól figyeltél.

D: Sikerült megérteni a lényegét?

T: Az a fontos, hogy igazad legyen, vagy a tanulás az érdekes?

D: Olyan nagy a különbség?

T: Teljesen ellentétesek lehetnek.

D: Fontos, hogy tanuljak, és igazam legyen.

T: A beszélgetés elején azt kérdezted, hogy létezik-e technika arra, hogy megismerjük Isten tudását. Emlékszel?

D: Igen.

T: És megtaláltad a választ?

D: Nem. Nem hiszem, hogy van válasz.

T: Lehet, hogy van válasz de az minden ember számára eltérő. Minden lény olyan úton közelíti meg Teremtőjét, melyet előtte nem próbáltak még. Ha számba veszed a tér/idő-világokban megszerzett tapasztalatok roppant tárházát, gondolod, hogy valami is ismétlődött belőlük?

D: Nem tudom. Ezen még nem gondolkoztam. Talán alapvető szinten, igen.

T: Csak nagyon leegyszerűsítve láthatsz bármilyen hasonlóságot a felemelkedő lelkek útjában. Valójában mindnyájan olyan egyedülállóak vagyunk, mint a Nagy Multiverzumot benépesítő égitestek, és ez az, ami lehetetlenné teszi egy általános érvényű technika létét.

D: Értem már. Ez is a terv része volt?

T: Igen.

D: Az igazi kérdés az, hogy milyen tudás kell ahhoz, hogy elérjem a saját, több-rétegű énem tudatosságát.

T: Ha minden reggel felteszed ezt a kérdést magadnak, sínen vagy, és olyan leszel, mint egy mágnes, ahogy minden élményen keresztül vonzod ezt a tudást magadhoz.

D: Segít az, ha arra gondolok, hogy a fantom-mag beszívja ezt a tudást, még ha a tudatos értelmem nem is?

T: Igen.

D: Hálás vagyok a leckéért.

T: Nagyon szívesen.

Wingmakers™